

آیا کسی هست که بخشیده نشود؟!

آیت‌الله مجتبی‌ی تهرانی سه سال پیش در یکی از جلسات اخلاقی خود درباره دعا نکات خاصی را درباره استغفار بیان کرده است که مشروح آن را در ادامه می‌خوانید:

به گفته آیت‌الله مجتبی‌ی تهرانی، در روایتی از امام صادق(ع) است که «مَنْ لَمْ يُعْقَرْ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَمْ يُعْقَرْ لَهُ إِلَى قَابِلٍ إِلَّا أَنْ يَشْهَدَ عَرَفَةَ؛ کسی که در ماه مبارک رمضان مورد مغفرت خدا قرار نگیرد، دیگر در آینده امید مغفرتی برای او نیست».

به گزارش خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)، آیت‌الله مجتبی‌ی تهرانی سه سال پیش در یکی از جلسات اخلاقی خود درباره دعا نکات خاصی را درباره استغفار بیان کرده است که مشروح آن را در ادامه می‌خوانید:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ؛ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛ وَاسْمَعْ نِدَائِي إِذَا تَدَيَّنْتُكَ وَاسْمَعْ دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ إِذَا تَجَيَّنْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ» [1]

همه بخشیده می‌شویم!

در روایتی است که: «إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ عِنْدَ الْإِفْطَارِ سَبْعِينَ أَلْفَ أَلْفِ عَتِيقٍ مِنَ النَّارِ؛ خداوند در هر شب از ماه مبارک رمضان، هنگام افطار هفتاد هزار هزار شخص را که همه مستوجب آتش هستند از آتش نجات می‌دهد، «فَإِذَا كَانَ آخِرَ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ؛ شب آخر ماه رمضان که می‌شود، «أُعْتِقَ فِيهَا مِثْلَ مَا أُعْتِقَ فِي جَمِيعِهِ»؛ [2] شب آخر ماه رمضان به مقدار تمام آنچه که در ماه رمضان از آتش نجات داده است، نجات می‌دهد. آیا کسی هست که بخشیده نشود؟!

در روایت دیگری داریم: «إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ عَقَرَ اللَّهُ لِمَنْ شَاءَ مِنَ الْخَلْقِ؛ وقتی که شب اول ماه رمضان می‌شود خداوند هر کسی از مخلوقاتش، که مورد مشیت‌اش قرار بگیرد تا او را بیمارزد مورد غفران قرار می‌دهد، «فَإِذَا كَانَتِ اللَّيْلَةُ الَّتِي تَلِيهَا ضَاعَقَهُمْ؛ شب اول به هر مقدار بود، شب دوم دو برابر، «فَإِذَا كَانَتِ اللَّيْلَةُ الَّتِي تَلِيهَا ضَاعَفَ؛ و هر شب بعد از شب دیگر دو برابر شب قبل بخشیده می‌شوند، «كُلَّ مَا أُعْتِقَ حَتَّى آخِرِ لَيْلَةٍ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ؛ تا شب آخر می‌شود، «ثَضَاعَفَ مِثْلَ مَا أُعْتِقَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ»؛ [3] که دو برابر آنچه که در هر شب بخشیده و از آتش نجات داده بود نجات می‌دهد که برای ما بزرگترین، بالاترین و ارزش‌مندترین اثر الهی در ماه مبارک رمضان همین است، یعنی آمرزش و تطهیر است. شقی چه کسی است؟

در خطبه‌ای، پیغمبر اکرم خطاب به مردم فرمودند: «قَدْ أَقْبَلَ إِلَيْكُمْ شَهْرُ اللَّهِ بِالْبَرَكَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ شَهْرٌ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ أَفْضَلُ الشُّهُورِ وَأَيَّامُهُ أَفْضَلُ الْأَيَّامِ وَلَيَالِيهِ أَفْضَلُ اللَّيَالِي وَسَاعَاتُهُ أَفْضَلُ السَّاعَاتِ؛ و بعد مهم اینجاست، «هُوَ شَهْرٌ دُعِيتُمْ فِيهِ إِلَى ضِيَاةِ اللَّهِ وَجُعِلْتُمْ فِيهِ مِنْ أَهْلِ كَرَامَةِ اللَّهِ أَنْفَاسُكُمْ فِيهِ تَسِيحُ وَتُؤْمَكُمْ فِيهِ عِبَادَةٌ وَعَمَلُكُمْ فِيهِ مَقْبُولٌ وَدَعَاؤُكُمْ فِيهِ مُسْتَجَابٌ فَسَلُّوا اللَّهُ رَبَّكُمْ بِنَيَاتٍ صَادِقَةٍ وَقُلُوبٍ طَاهِرَةٍ أَنْ يُؤَفِّقَكُمْ لَصِيَامِهِ وَتِلَاوَةِ كِتَابِهِ فَإِنَّ الشَّقَى؛ این مهم است، «فَإِنَّ الشَّقَى مَنْ حَرَّمَ غُفْرَانَ اللَّهِ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ»؛ [4] یعنی شقی‌تر از این نداریم که ماه مبارک رمضان بیاید و تمام بشود و شخصی مورد مغفرت واقع نشود. خدا شاهد است من این روایات را نگاه می‌کردم گفتم: خدایا! امشب که شب آخر است و بنای تو بر این است که بیایی و به اندازه تمام ماه ببخشی، پس ما هم یکی از آن‌ها باشیم. مغفرت الهی...

در روایتی از امام صادق(صلوات‌الله‌علیه‌م‌وآله‌وسلم) است که: «قَالَ: مَنْ لَمْ يُعْقَرْ لَهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَمْ يُعْقَرْ لَهُ إِلَى قَابِلٍ إِلَّا أَنْ يَشْهَدَ عَرَفَةَ»؛ [5] کسی که در ماه مبارک رمضان مورد مغفرت خدا قرار نگیرد، دیگر در آینده امید مغفرتی برای او نیست مگر اینکه، روز عرفه در عرفات دعا کند تا خدا از او بگذرد. دقت کنید! می‌خواستم بگویم: اثر برجسته‌ای که در تمام روایات هست چیست؟ و آن «مغفرت» است.

دارد درها بسته می‌شود!

روایتی بود که در گذشته متعرض شده‌ام: «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) إِنَّ أَبْوَابَ السَّمَاءِ تَفْتَحُ فِي أَوَّلِ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَ لَا تُغْلَقُ إِلَى آخِرِ لَيْلَةٍ مِنْهُ»؛ [6] این روایت را مکرر خوانده‌ام. شب اول ماه رمضان درهای آسمان‌ها باز می‌شود و تا شب آخر بسته نمی‌شود. اگر امشب شب آخر باشد درها بسته می‌شود. می‌خواهم بگویم: حواستان جمع باشد که الآن ما در چه وضع و چه موقعیتی قرار داریم.

هر زمان کسی آزاد می‌شود!

در روایتی است از علی(علیه‌السلام) است: «أَلَا وَ أَبْوَابُ السَّمَاءِ مُقْتَحَةٌ مِنْ أَوَّلِ لَيْلَةٍ مِنْهُ»؛ [7] علی(علیه‌السلام) همین مطلب را می‌فرمایند. بعد دارد: «عَلَيْكُمْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ بِكَثْرَةِ الْإِسْتِغْفَارِ وَ الدُّعَاءِ». [8] در روایتی است که در آخر هر روز از روزهای ماه

مبارک رمضان در وقت افطار، [9] خداوند متعال هزار هزار نفر از آتش جهنم آزاد می‌کند و چون شب جمعه و روز جمعه می‌شود در هر ساعتی، هزار هزار شخص را از جهنم آزاد می‌کند.

آیا توبه‌مان قبول شده است؟

صحبت یکی یا دو روایت نیست. می‌خواستیم فقط این را بگوییم که: ماه رمضان را درک کردیم، اما چه چیز گیرمان آمده؟ می‌توانید بگویید؟ در این ماه مبارکی که همه برکات درونش بوده است تا جایی که خواب در آن عبادت و نفس‌ها تسبیح است و این همه لطف از ناحیه خداوند آمده است؛ آیا بهره‌ای برده‌ایم یا نبردیم؟ گفتم این روایات را بخوانم و بگویم: بیایید امشب را غنیمت بشماریم. امشب برویم در خانه خدا و بگوییم: خدایا! غلط کردیم؛ خدایا! ما را ببخش؛ این همه را بخشیدی، ما را هم ببخش. ما بدتر از مشکرینی نبودیم که توبه کردند و توبه‌شان را قبول کردی؛ ما به ظاهر مؤمن هستیم، مسلمان هستیم و قبولت داریم. امشب ما را دست خالی رد نکن؛ تو اکرم الاکرمین هستی.

امشب را قدر بدانیم

از خدا بخواهیم حاجات ما و دیگران را بدهد. این را تذکر بدهم: امشب، چون درها باز است و تا سحر بسته نشده و فرصت داریم؛ هم از خدا برای خودتان درخواست کنید و هم برای دیگران، که البته بهتر است؛ چون در روایات داریم که چند هزار برابر اجر می‌دهند و دعایی که دیگران در حق ما می‌کنند مستجاب می‌شود، اما معلوم نیست که دعای خودمان مستجاب بشود یا نه.

با زبان دیگران معصیت نکرده‌ام

در روایت دارد که به حضرت موسی خطاب شد: تو مرا به زبانی بخوان که هرگز معصیت نکرده‌ای. گفت: خدایا! من چگونه می‌توانم این کار را بکنم؟ بالاخره از این زبان خطا صادر شده است. خطاب شد: بگو تا دیگران برای تو دعا کنند، چون تو به زبان دیگران معصیت نکرده‌ای. چنین سفارشی برای این است که در مورد دیگران خیلی دعا کنید؛ خدا چند هزار برابر به شما می‌دهد.

برای اینجانب دعا کنید!

این فقط مروری بود و می‌خواستیم تذکری بدهم. ضمناً من هم از آن‌هایی باشم که دعایم می‌کنید. از همه‌تان تقاضا می‌کنم من را هم دعا کنید. تعارف نمی‌کنم و جدی می‌گویم. من محتاج دعای شما هستم. آمدم این را به شما بگویم: امشب شب آخر ماه رمضان است؛ برای من دعا کنید تا من هم از این فرصت در حق خودم استفاده کرده باشم.

وصیت زهرا (سلام‌الله‌علیها)

می‌خواهم بروم سراغ توسل و می‌دانید توسل من چیست. یا زهرا! یا زهرا!... در این ماه همه توسل ما به شما و خاندان شما بوده است. امشب عنایت خاصی به ما بکنید. راوی می‌گوید: بر طبق وصیت زهرا (سلام‌الله‌علیها) به علی (علیه‌السلام) فرموده بود: من را شب تجهیز کن، شب غسل بده و مرا شب کفن و دفن کن. علی (علیه‌السلام) هم بر طبق وصیت زهرا (سلام‌الله‌علیها) می‌خواهد همان کار را بکند. از آن طرف هم به اسمابنت عمیس گفت: تو علی را کمک کن. اسما می‌گوید: من آب می‌ریختم و علی از زیر پیراهن زهرا را غسل می‌داد. در بین غسل بود که دیدم دست از غسل دادن برداشت و های های دارد گریه می‌کند. گفتم: آقا! چرا ایستادید؟ گفت: دستم به بازوان رسید...

فرزندان، بیتاب مادر

غسل تمام شد. زینب (سلام‌الله‌علیها) را صدا کرد و گفت: برو و آن حنوط بهشتی را که سهم مادرت هست بیاور. زهرا (سلام‌الله‌علیها) را هنوز و کفن کرد. بعد می‌گوید: «فَلَمَّا هَمَمْتُ أَنْ أُعْقِدَ الرَّدَاءَ»؛ می‌دانی یعنی چی؟ یعنی وقتی خواستم بند کفن زهرا را ببندم و گره بزنم، «نَادَيْتُ يَا أُمَّ كَلْثُومٍ يَا زَيْنَبُ يَا سَكِينَةَ يَا فَصَّةَ يَا حَسَنَ يَا حُسَيْنَ هَلُمُّوا تَزَوَّدُوا مِنْ أَمِّكُمْ»؛ بچه‌های زهرا را صدا کردم: بیایید و از مادر توشه بگیرید، «فَهَذَا الْفِرَاقُ وَالْإِقَاءُ فِي الْجَنَّةِ»؛ دیگر شما مادر را نخواهید دید مگر در بهشت؛ بچه‌ها آمدند. امام حسن خودش را بر روی سینه زهرا (سلام‌الله‌علیها) انداخت و امام حسین خودش را بر روی پاهای مادر. می‌گوید: دیدم امام حسن می‌گفت: مادر! من حسن هستم؛ با من صحبت کن تا قبل از اینکه روح از بدنم مفارقت کند و امام حسین، صورت بر کف پای مادر گذاشته و می‌گوید: مادر! من حسین تو هستم، با من صحبت کن قبل از آنکه دلم شکافته شود. علی (علیه‌السلام) قسم می‌خورد و می‌گوید: به خدا قسم! دیدم، دست‌های زهرا از کفن بیرون آمد، یک دست گردن امام حسن انداخت و یک دست بر گردن امام حسین و آن‌ها را به سینه چسبانید. منادی چنان ناله‌ای زد که: یا علی! این‌ها را از سینه زهرا بردار که نزدیک است ملائکه آسمان...

منبع

[1]. بحارالأنوار، ج 91، ص 96

[2]. بحارالأنوار، ج 95، ص 187

[3]. إقبال الأعمال، ج 1، ص 3

[4]. بحارالأنوار، ج 93، ص 356

[5]. وسائل الشيعة، ج 10، ص 305

[6]. بحارالأنوار، ج 93، ص 344

- [7]. بحار الأنوار، ج 94، ص 130
- [8]. وسائل الشيعة، ج 10، ص 309
- [9]. روایتی خواندم که در آنجا هفتاد هزار هزار امّا اینجا می‌فرماید